

## تعامل توانمندسازی سکونتگاه‌های غیررسمی و توسعه پایدار

### شهری در کلانشهرها

نوشین کاوسی<sup>۱</sup>، سعید مرادی<sup>۲\*</sup>

۱. گروه معماری، دانشکده علوم پایه، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی،

کرمانشاه، ایران.

۲. گروه معماری، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات کرمانشاه، دانشگاه

آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران.

Sa.moradi@razi.ac.ir

نویسنده مسئول: سعید مرادی

### چکیده

مطرح شدن توسعه پایدار، به عنوان شعار اصلی هزاره ی سوم ناشی از اثرات شهرها برگستره زیست کره و ابعاد مختلف زندگی انسانی است. امروزه پدیده شهری کره زمین را تسخیر نموده و به دنبال رشد سریع و نامتعادل شهرها، پیامدهای نامطلوب اقتصادی، اجتماعی و کالبدی را به همراه داشته است. بدون شک بحث از پایداری و توسعه پایدار بدون توجه به شهرها و شهرنشینی بی معنی خواهد بود. برآوردهای سازمان های بین المللی فعال در زمینه اسکان بشر، حدود یک میلیارد نفر از جمعیت جهان اکنون در زاغه ها و حاشیه های شهری یا به صورت اسکان غیررسمی زندگی می کنند در واقع سکونتگاه های غیر رسمی به عنوان آینه تمام نمای مسائل شهری، دارای جایگاه و اهمیت ویژه در تحقیقات اجتماعی می باشد. این مقاله، به بررسی مفهوم توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی و توسعه پایدار شهری با استفاده از مطالعات اسنادی و کتابخانه ای پرداخته و در نهایت رابطه و تعامل بین توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی با توسعه پایدار شهری پرداخته ایم که نتایجاً توانمندسازی به عنوان نوین ترین و بهترین راهکار در جهت دستیابی به توسعه پایدار شهری شناخته شده است.

**واژه های کلیدی:** توانمندسازی، توسعه پایدار شهری، سکونتگاه غیررسمی، کلانشهر